

ter vse, kar je v zvezi z delavskimi interesi za zboljšanje položaja, enostavno imenujejo: »boljševizem«. Vseh takih očitkov se mi prav nič ne ustrašimo in bomo povedali resnico, kakor potrebno.

Beda viničarjev je velika rak-rana na našem celokupnem narodnem telesu in sega s svojimi posledicami zelo globoko v vse pango našega gospodarskega in socialnega življenja. Ni prizadet le viničar, ampak z njim vred tudi vsak tisti, za katerega pride kjer koli viničar v poštev, bodisi kot konzument, ali drugače. Namera gotovih vinogradnikov, ki so sedaj začeli celo delati na tem, da bi spomladu zaslužek viničarjev še znižali, ne bo zadela samo viničarjev, kakor si dotični to predstavljajo, ampak prizadeta bo s tem tudi celota in v nji vinogradniki tudi sami. Manjša ko bodo plače delavstva, manjša bo njegova kupna moč, večja bo beda in silnejša bo gospodarska kriza. Če bo trgovec v takih razmerah dajal blago tudi polzastonj, viničarji tudi tako ne bodo mogli kupiti prav ničesar. Dosedaj se v prilog viničarjev skoraj nikjer viničarski red ni izvajal, kateri itak določa nekak najmanjši in zakoniti minimum vseh viničarjevih prejemkov, in že čujmo glasove o znižanju zaslužka. Vsi viničarji smatramo, vsako tako znižanje za krivično, zato ker takrat, ko še ni bilo skoraj nobene krize, ne vinske in ne splošne gospodarske, nasprotno nismo zato dočakali nobenega povišanja zaslužka, kar bi v duhu pravičnosti se moglo zgoditi. Znižanje plač in zaslužka je povsem neumestno, ker bolj nizke plače, kakor že so, sploh biti ne morejo. Merodajni činitelji in naši narodni gospodarji si bodo morali obstoječo bedo viničarjev bližje pogledati in storiti potrebne ukrepe v zaščito viničarjev, da se viničarski stan kot glavna delovna sila naših vinorodnih krajev popolnoma ne upropasti!

Velik koncert.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvajajo dne 11. marca t. l. ob pol osmih

zvečer v Mariboru v dvorani »Union« ter dne 19. marca t. l. ob pol petih popoldne v Celju v dvorani Ljudske posojilnice p. Hugolin Sattnerjev oratorij »Vnebovzetje«. Kot solisti nastopijo: sopran koncertna solistka gospa Pavla Lovšetova, koncertni tenor g. Avgust Živko, operni pevec g. Franc Neralič. Pevski zbor šteje nad 80 oseb in orkester do 50 oseb. Koncert dirigira stolni kapelnik g. Janez Ev. Gasprič. Vstopnina znaša: stojišča 8 Din, sedeži 10 Din in višje. Predprodaja vstopnic je od 1. marca t. l. dalje v Cirilovi knjigarni v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 in pri Höferju v Ulici 10. oktobra. V Celju pa je predprodaja vstopnic v Slomškovi zadrugi in pri trvdki Goričar in Leskovšek.

Za ta dva koncerta smo razposlali na cerkvene zbore posebno okrožnico, s katero jih opozarjamo na proslavo H. Sattnerjeve 80letnice, ki jo letos obhaja in ki jo naj skupno z »Mariborom« proslavimo. Odgovori se prosijo vsaj do 24. t. m., da vemo, katere zbore naj vpišemo in damo v tisk.

Koncert v Mariboru kakor v Celju je nastavljen na uro, da bodo oni, ki rabijo večerne vlake, iste še pravočasno dobili. Za druge pomagamo organizirati prevoz z avtobusi. Prosimo samo pravočasnega obvestila. **Opozarjamo zunanje goste, da si pravočasno oskrbijo vstopnice!**

Kršćanska ženska zveza za Maribor in okolico je imela v nedeljo dne 8. februarja ob ½ petih popoldne v dvorani Prosvetne zveze svoj redni letni občni zbor ob obilni udeležbi članic ter podpornih članov in prijateljev. Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: Voditelj č. g. profesor Živornik, svetovalec in blagajnik pogrebnega sklada g. Vekoslav Filipčič, II. svetovalec g. Falatov Matija, predsed-

nica gospa Katarina Bauman, podpredsednica gospa Fon, tajnica Ana Drobnjak, namestnica tajnice gđc. Bauman Hedvika, blagajničarka Fekonja Jožefa, namestnica gospa Uranker Katarina, pregledovalke računov gospa Falatov Ljudmila in Čeh Katarina, zastavonoša g. Marko Terezija, odbornice gospe Čeh Ana, Mohr Marija in Grajšek Ivana, zaupnica pogrebnega sklada gđc. Čep Alojzija. Pri slučajnostih so se določile smernice za poživljeno društveno življenje v prihodnji poslovni dobi.

Velika Nedelja. Katoliško bralno društvo »Mir« ima svoj občni zbor v nedeljo dne 22. februarja.

Središče ob Dravi. Tukajšnji fantovski odsek vabi člane odseka, kakor tudi druge fante na svoj mesečni sestanek, kateri se vrši v sredo dne 25. t. m. v dobro zakurjeni sobici našega društvenega doma.

Knjige.

Za postni čas: »Na Kalvarijo« (I.) Knjiga (24) križevih potov. II. izdaja. Cena vezani knjigi 25 Din. **»Na Kalvarijo« (II. del.)** Zgodovina in popis s slikami Ceste križeva v Jeruzalemu; potem pa vsi cerkveni predpisi in določbe za ustanavljanje in poveljavljanje križevih potov po cerkvah. Cena vezani knjigi 15 Din. Ti dve knjigi naj bi bili v vsaki zakristiji vedno pri roki! — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Razvanje pri Mariboru. Na okrajni cestni odbor v Mariboru je občina vložila prošnjo, da se zgradba novo projektirane okrajne ceste izvrši, odnosno nadaljuje, po prvotno določenem načrtu, to je: Limbuš—Pekre—Radvanje—Razvanje—Pivola—Hoče. Kajti če bi nova cesta se pridružila državni cesti blizu Betnave, bi bile občine Razvanje, Pivola in Pohorje v gospodarskem oziru močno oškodovane. Saj te občine že vso dobo plačujejo tudi okrajne cestne doklade, nimajo pa niti 1 metra okrajne ceste, temveč samo občinske, ki jih morajo vzdrževati iz lastnih sredstev.

so bili tod, če tudi manjši posestniki, skrbni in upoštevanja vredni živinorejci. Živinjski prekupci od blizu in iz daljnih krajev so radi zahajali na sejme po teh krajih, kjer je bila živina lepa in precej odporna napram raznim boleznim. Vsega tega so se dobro zavedali guzajci in so skušali ravno živinjski denarni vir nakloniti svojim tolovajskim žepom. Z manjšimi ropi in tatvinami po sejmihi so že poskušali uspešno tu in tam pred florjanjevanjem na Rudniškem vrhu. Natančno organiziranih sejmskih ropov, ki so jim vrgli lepe tisočake, so se lotili po sv. Florijanu.

Prva žrtev guzajstva je postal daleč sloviti sejm na Planini, katerega so posečali židje in prekupci iz Gornje Štajerske. Guzaj se je pojavil drzno na planinskem sejmišču v gornještajerski noši z usnjatimi hlačami na polko ter golih kolen. Na glavi klobuk z zelenim trakom ter bingljajočim gamsbartom in s palico z ročajem od jelenovega roga. Ustvaril si je še umeten trebuh, ker je bil manjše postave, mu je preobleka pri-

stojala prav dobro. Nikdo ni mogel sumiti kake prevare. Govoril je zavito pojočo nemščino in se posluževal pri barantanju kar dveh tolmačev-mešetarjev iz tamošnje okolice. Kupil je pet parov najlepših volov, jih po nakupu zaaral, pozneje v gostilni tudi izplačal vsem petim boljšim gruntarjem. Takoj so se mu ponudili gonjači, ki so bili pripravljeni gnati živino za malenkostno odškodnino iz Planine v Št. Jur, kjer je bila najbližnja železniška postaja iz Planine za Bruck na Gornjem Štajerskem. Po nakupu se je razgledoval pa sejmišču, kjer sta se kmalu spoprijateljila z židom iz Jaske pod Zagrebom, ki je kupoval vole in debele telice. Gornje-Štajercu je zaupal žid na prvi pogled in ga še prosil pri barantanju za dober svet. Trgovanje se je zavleklo še po kosilu do kake tretje ure popoldne, ko je bil likof in izplačilo za židovski nakup. Jud je še uprašal prijatelja, kam je odposlal vole in kje se bosta razpila, ker njemu najbližja železniška postaja je Sevnica ob Savi. Kot barantača z živino, ki sta razumela svoj posel, sta si bila edi-

Dva pekova vajuca zdrava, iz poštene hiše, prednost imajo tisti, ki so se že učili, vsa oskrba v hiši, mesečna plača 160 D, se takoj sprejmeta. Učna doba 3 leta. Pekarna Berlinger, Vurberg pri Ptuj. 283

Cepljene vinske trte nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Jursinci pri Ptuj, žel. postaja Moškajnci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pisma: Trsničarska zadruga, p. Jursinci. 303

Svečina. V baziliki Matere Milosti v Mariboru sta se v sredo dne 11. februarja t. l. poročila Gornik Bogomir, veleposestnik in lastnik gostilne v Selnici ob Muri, in Elšnik Marija, hčerka veleposestnice in slovite vinarice iz Slatine pri Svečini. Starešine sta bila nevestin brat Josip Elšnik, veleposestnik pri Sv. Petru nize Maribora, in Ivan Kren, veleposestnik iz Plavča pri Svečini. ovoporočencema obilo sreče in blagoslova!

Slivnica pri Mariboru. Val »španske«, ki je zajel vso Evropo, se je ustavil tudi pri nas. Zgrabila je odrasle, a zlasti še šolsko mladino, kar se zelo pozna pri pouku v šoli. Smrt na žrtve je bila doslej ena. — Epidemija smrti je zavladala tudi med prešički; dan za dnem padajo pod neizprosno nožem mesarja v veliki užitek starih in mladih. — Obitelj spoštovanega občana slivniškega, gostilničarja in peka gospoda A. Faleža, je v teku 14 dni obhajala dve poroki: hčerki gđ. Milka in Pepca sta si ustanovili lastno ognjišče. Bilo srečno! Na gostiji Falež-Lebe se je na predlog blage gospe Lebejeve nabralo za Dijaško semenišče v Mariboru 260 Din. Bog povrni vsem darovalcem! Naj bi se povsod ob družinskem veselju spominjali naših revnih dijakov!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo dne 22. t. m. po pozni službi božji se vrši v šoli poučno predavanje »O prehladu, ki je izvor največ bolezni, s posebnim ozirom na sedaj razširjajočo se hripo«. Predaval bo zdravnik gospod dr. Marin iz Maribora. Po predavanju bo prosti razgovor ter lahko poslušalci stavijo svoja vprašanja za pojasnila in nasvete. Zdravje je največji zaklad. Kdo si ga ne želi! Redka so poučna zdravniška predavanja, zato pridite v velikem številu!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Željno čakamo časa, ko bo dogotovljena nova cesta Sv. Benedikt—Ščavnica—omanoše. V nedeljo dne 11. januarja si je na licu mesta ogledal inženjer Fišer od gradbeniške direkcije v Ljubljani lani dovršena zemeljska dela. Letos bo treba graditi most čez Ščavnico in čez ihovski potok, ter celo cesto potlakati in pogramozati. Gramoz in kamenje se losa dovažalo iz Mure, kar pride najceneje. Naši ljudje so ob cestnih delih v lausnem drugem polletju precej zaslužili. Mnogim revnim ljudem je zelo prav prišel ta zraček ob sedaj občutni zmrznjenosti.

stiski. Baniška uprava nisl to leto skončati v. i. dela na cestih, kar se iz srca veselimo. — Dne 26. januarja smo pokopali Lizo Kramberger, ženo žetlarja iz Ločkega vrha. Šla je prest k bratu na Kočico že nekoliko bolehnata, a se je pri njem vlegla in po kratki bolezni umrla na veliko žlost svoji družinici. Človek res ne vé, kje ga smrt čaka. Naj v miru poiva! — Prejšnje mokrotno vreme, polno bolezni, je nadomestil debel sneg. Bode vsaj bolj zdravo nego prej. Škoda le, da zemlja ni zmaznjena. Vremenski preroki pa menda ne bodo prišli na svoj račun, ker se do sedaj mrazle zime nismo imeli, pa je tudi ne želimo prehude, ker nam je še v žalostnem spominu predlanska silna zima. Drevje, takrat namrznjeno, sedaj odpoveduje, skoraj v vsakem sadovnjaku pričajo o tem tudi letos podrti suha drevesa.

Vurberg. Tu sta se poročila Jakob Lorenčič, tajnik Posojilnice in posestnik, in Marija Čeh, bivša voditeljica Marijine družbe. Tovarišice, oziroma tovariši so jima priredili pred cerkvijo prav lep sprejem, v cerkvi pa so jima vlč. gospod župnik napravili primeren govor. Isti dan se je poročil gospod Jožef Cvetko, naš novi restavrat, ki je postavil tako lepo poslopje ob Dravi, z Marijo Minih, kmečko kćerjo iz Seč. Na gostiji so bili prav dobre volje in so gostje nabrali za novo bogoslovje v Mariboru 130 Din. Obema paroma želimo mnogo sreče na življenja trnjevi poti!

Škole. Na Svečnico se je zbralo v gasilnem domu v Školah naše gasilno društvo, da napravi svoj letni delovni obračun ter si v skupnem posvetovanju zasnuje in začrta pot, po kateri bo v bodoče hodilo, bližnjemu v pomoč. Občni zbor je vodil tov. Medved Stefan. Iz tajniškega poročila posnemamo, da ima to društvo 30 rednih, 5 podpornih in 3 ustanovne člane, drugi ustanovni člani pa že prejemajo za svoje človekoljubno in vstrajno delo plačilo onkraj groba. V preteklem letu je imelo društvo 18 praktičnih in teoretičnih vaj, udeležilo se je 9 požarov, tudi rešilni oddelček je izvršil svoje človekoljubno nalogo. Udeležilo se je tudi vseh oficijelnih državnih praznov, udeležilo se je žalnega pogreba gospoda kaplana iz Cirkovc. Zastopano je bilo tudi pri sprejemu novega gospoda kaplana. Poročilo tov. blagajničarja je bilo kratko, toda zadovoljivo, kar priča, da je tudi blagajna pod več-

šim vodstvom. Pri volitvah je bil izvoljen v celoti stari odbor, le načelnik ni hotel več prevzeti svoje funkcije, zato je bil izvoljen drugi. Nato so se določile smernice za delovanje društva v tekočem poslovnem letu. Sklenjeno je bilo, da se priredi na binkoštno nedeljo srečolov, ob enem pa društvo proslavi svojo 38letnico svojega obstoja. Župni načelnik tov. Kores Jožef je pozdravil občini zlor v imenu pljuške gasilske župe, izrekajoč članom zahvalo za vzorno in požrtvovalno delovanje, in jih vzdružuje k nadaljnjemu vstrajnemu delovanju.

Črešnjevce. Izreden slučaj: dva cerkvena ključarja Mihael Koren (vulgo Šalej), in Pavel Spragar (vulgo Sabenšek), stric profesorja gospoda Alojzija Rezmara, istega dne na mrtvaškem odru. Druga dva ključarja zdihujeta na bolniški postelji.

Sv. Andraž v Slov. gor. Po dolgi in blatni zimi nas je obiskal sneg, ki je zapadel za pol metra; to je znak še dolgo trajajoče zime, ki bo imela slabe posledice, ker je zemlja slabo pomrznila. — Od novega leta do sedaj še nismo imeli nobenega pogreba. Se pač pozna, da smo trdnega zdravja, ali pi nam smrt prizanaša. — Minulo leto je bilo tu rojenih 51 otrok, med njimi 1 cigan, umrlo je 27 oseb. Poroč smo imeli 16. — Veliko zanimanje je bilo letošnji predpust za naša dekleta. Kar štirje mladeniči iz sosedne župnije so prišli k nam in jih odvedli seboj na nove domove. Najprej se je poročil mladenič Pučko Anton, ki si je za pomočnico v življenju izbral Fekunja Veroniko. Dalje je vzel slovo od samskega stanu Lovrenčič Alojz iz Cogetinec in si izbral mladenko Šampril Angeto iz vrle hiše v Derbetincih. Tretji se je podal pred oltar Toš Franc, za družico v življenju si je izbral Zelenik Terezijo iz Rjavec. Tudi Jožef Ozvalič je dobil pogum in se poročil z Zorman Jozo iz Smolinec. Daj Bog vsem novoporočencem obilo blagoslova! — Preteklo nedeljo se je vršila tukaj tombola pri gospodu Tomažu Toš. Čisti dobiček je namenjen za nabavo novih knjig za farno knjižnico.

Ljutomer. Zvezali smo dne 9. t. m. v sladki zakonski jarem našega pridnega somišljenika znanega trničarja gospoda Jožefa Bratusa, ki si je izbral za življenjsko družico Anico Pušenjakovo iz ugledne hiše v Radomerju. Bratsova mamica pa je ob enem ohajala svoje

Ober-viničar bi delavce plačeval, nastop z 15. marcem, dober o-skrbnik vinogradov, brezen, brez otrok, bi zraven pomagal delati. Ponudbe pod »Vino-grad« na upravo lista. 302

Posestvo se da v najem v Sav. dolini. Naslov v upravi lista. 305

Ne odlagajte, da si o-skrbite najboljše cepljene trte, kakor tudi korenjake le od drevesnice in trsnice J. Gračičnik, Šmarjeta pošta Celje. 304

Kava »Evropa« se priporoča z najboljšim pekerčanskim rizlingom in dnevnim koncertom. Mihael Kokol, kavarnar. 299

na, da bi bilo dobro, ako bi se danes rejena živina odpočila in pošteno nakrmila, prav zgođaj zjutraj pa bi jo odtirali. Židovski gonjači v Sevnico, Gornje-Štajerčevi proti Št. Jurju. Razpila in nočila bosta oba radi varnosti kar skupaj na križišču cest pod Planino, kjer so tedaj rekli pri Leskovškem. Od tukaj pelje ena cesta proti Št. Jurju, druga proti Jurkloštru in v Sevnico.

Leskovšek je bila dobra krčma, kjer je bil velik promet z vozniki in sejmarji, ki so se tukaj razpijali ter razhajali na dve strani. Bilo je dobiti pri Leskovškem vsega, tudi prenočišče, da, celo hlevi so bili na razpolago za živino ter konje.

Krščanski ter židovski prijatelj sta bila nekoliko pred mrakom z živino ter gonjači — samimi guzajci, pri Leskovškem. Ker je bil nakup ugoden, je morala biti tudi večerja tečna in pijača obilna. Precej pred polnočjo po daljšem pomenjkovanju sta se podala oba trgovca k skupnemu, zasluženemu ter trdnemu počitku. Krčmar je moral oba zjutraj zbuditi k zajutreku,

ker so morale ženske na poljsko delo. Pri kavi je razkladal napol slovenski in napol nemški, da so odtirali gonjači živino že davno pred svitom, vso v eni smeri proti Št. Jurju. Žid ni poslušal gostilničarja, saj ga ni razumel, gornje-štajerski tovariš je samo kimal in se delal, kakor da je že prav, kar so napravili gonjači, ki so prejeli zvečer natančna navodila. Žida je odpe-ljal Leskovškov hlapec po cesti proti Sevnici, štajerski Mihl je odkresal po slovesu od Abrahamovega prijatelja kar peš proti Št. Jurju, je imel dovolj časa za nakladanje volov.

Na večer iz Sevnice se vrnili hlapec je pripovedoval Leskovškovim, da je pretaknil žid celi sevnški trg, a ni zadel niti na enega od gonjačev in niti na en kupljeni živinjski rep, dasi je bil pošteno izplačal 11 parov volov in 9 debelih telic. Para čifutska je jokala, ko je ovajal zadevo žandarjem, ki so ga tolažili, naj le počaka še nekaj časa — morda se je pripetilo gonjačem kaj nenadnega, kam neki hočejo pobegniti s tolikim krdelom živine. Ko je on nahanil

šoletnico rojstva. Predno so gostje sedli za mizo, se je vršila še posvetitev Srca Jezusovega po mons. in župniku vlč. gospodu Lovrecu, ki je imel nato zelo pomemben nagovor. Tudi na Dijaško kuhinjo nismo pozabili, za katero je mali Miloš nabral 150 Din. Bog poplačaj vsem darovalcem! Mamici Bratušovi in mlademu paru naše najiskrenejše čestitke!

Bratislavci pri Polenškaku. Fantje, zbrani na luščenju košic pri našem županu, so bili prav luštni in veseli. Kdo bi se ne veselil tam, kjer harmonika svira. Rajalo se je in plesalo; kdo bi ne vriskal, ne pel. A šment, da navadno ob takih prilikah po plesu in godbi v hiši pride do muziciranja za kakim plotom s kolji in z nožem. Fantje, korajžni in mladi, razgrete in vroče krvi, so tudi pri tem veselju si hladili in puščali kri. Čuje se, da je eden od dveh napadenih enemu napadalcu prizadjal z nožem občutno rano in le naglemu prevozu v bolnišnico se je zahvaliti, da se ranjenec ni preselil v krito deželo. O, ko bi skoraj naši fantje postali pametni in opustili te sirove navade, ki so za nje nečasne. Škodujejo življenju in zdravju, časti in mošnji. — Nič kaj prijetnega srečanja ni imel nek mlad fant-žehin na poti skozi gozd »Slomošina«. Napadli so ga neki fantiči, najbrž tujci, ter ga dodobra namlatili. Žalostno spričevalo za naš narod delajo taki napadi in pretepi! Pred kulturnimi narodi veljamo ubogi Slovenci radi tega kot pijanci in pretepači.

Muretinci. Pri nas smo doživeli redek slučaj ljubezni sina do svoje postarane matere. V našo vas se je vrnil iz Francije Franjo Habjanič, ki je vzel seboj svojo revno mater, ki

mu ni mogla dati ničesar drugega, nego dobro besedo. Sin se je spomnil v tujini svoje ljube matere in bo skrbel na Francoskem za njo.

Št. Ilj pri Velenju. Dne 31. januarja smo imeli tukaj slovesno blagoslovitev nove ceste Polzela—Št. Ilj. Obilno ljudstva, med njimi tudi cestni delavci, se je udeležilo te slovesnosti. Delavci smo šli po največ za to, da izve, kdaj bo dan plačila. Cesta je sedaj gotova in mi bi pač radi tudi imeli zaslužen plačilo. Skoro vsak dan jih gre nekaj na Polzelo povpraševati, a vedno isti odgovor: Počakajte! Mi bi že še čakali, pa trgovci, čevljarji in drugi, pri katerih smo jemali na upanje, ti nas sedaj močno priganjajo. Prosimo pristojne činitelje, naj ukrenejo vse potrebno, da se nam zaslužek čim prej izplača!

Marija Reka. Žalostno je bilo za naš kraj lansko leto, z žalostjo nas je napolnil prvi mesec novega leta. Ni bilo lansko leto žalostno radi mnogih smrtnih slučajev, umrle so samo tri odrasle osebe, ki jih je smrt rešila mučnega trpljenja, pač pa je bilo žalostno radi nerodovitnosti. Ni bilo nobenega sadja. To je pa za naš kraj posebno hud udarec. Sadje ni le samo važna hrana za otroke kot za odrasle, sveže in posušeno, temveč je tudi pridobitno sredstvo za naše gospodarje, ker si napravijo v sadnih letih prav dobrega sadnega mošta za dom in za naprodaj. Slabo so se ohnesle vse vrste žita razun koruze; marsikdo niti semena ni dobil nazaj. Posebno hud udarec je bil glede ovsa, ki se ga vedno lahko proda. Hribovski krompir je zelo priljubljen. Pa tudi krompir se na splošno ni ohnesel; še

za domačo potrebo ga mnogokje primanjkuje. Važna panoga gospodarstva je pri nas živinoreja. Toda lansko leto se je, zlasti na solnčnih krajih, komaj polovico toliko nakosilo, kakor druga leta. Druga leta se je za seno dobilo kaj denarja, letos ga pa še za dom primanjkuje. Vsled tega je cena goveji živini še bolj nizka kot pa drugod. Živinorejec nujno rabi denar za živež, obleko, davke in obresti itd.; mora tedaj prodati, četudi pod ceno. Mesarjem so te razmere dobro znane; natanko vedo, kako kdo stoji, kako je preskrbljen s krmo za živino. Zato pa lahko ponujajo cene po svoji milji; živinorejec pa mora dati, če noče še večje zgube utrpeti. Če pa rabi kmet mesa, pa ga mora trikrat dražje plačati, kot je on odprodal svoje živinčce. Živinorejci nujno rabi oblastne zaščite! Iz česar bi še mogel naš človek dobiti denar, bi bil les. Tega pa že mnogokje več ni; kjer ga pa še kaj je, se pa ne more prodati, ker ga nihče ne jemlje. Posebno še za mehki les ni povpraševanja. Hrast, kostanj, oreh še gre, pa zastoj; plača se komaj delo. Torej ni čuda, če naš človek poln skrbi gleda v bodočnost. Gospodarski uspeh preteklega leta je torej kaj žalosten! — Prvi mesec novega leta nas je napolnil z bridko žalostjo ob izgubi vrlega gospodarja g. Martina Laznik, po domače Čerje. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Od bližu in daleč so se zgrnili skupaj njegovi znanci in prijatelji pri hiši žalosti. Tukaj je pričakovala duhovščina šolska mladina pod vodstvom odhajajočega šolskega upravitelja gosp. Karola Štokelj. Spreved je vodil domači vlč. gospod župnik ob asistenci gg. svetnika Frana

K. Ewald

Lonec.

Nekoč je živel siromašen bajtar. Stanoval je v napol razrušeni bajti na posestvu nekega bogataša-kneza. Bil je tako reven, da bolj ni mogel biti.

Na svojem domu ni imel ničesar v izobilju razen dece. Bilo jih je petnajst in še brez ma-

tere, ker je morala radi prevelikega napora zgodaj umreti.

Morete si misliti, da mu ni bilo lahko živeti. Večkrat je premišljeval, ne bi li bilo bolje, da si da vrv za vrat ter tako konča svoje bedno življenje. Pa ni mogel izvršiti svojega sklepa; kajti vsekdar ga je zadržal kak otrok, bodisi da je baš tedaj kaj zaslužil pri župniku, bodisi da je moral plačati gospodarju pet zlatnikov za najemnino. Nazadnje pa si je moral vendar zaslužiti prej kak dinar za dostojen pogreb, preden se je smel obesiti.

Nekega dne je šla sključena starka mimo njegovih vrat in ga je naprosila za kozarec vode. Dolgo je že bila hodila in dolga je še bila njena pot. Nič drugega si ni želela, kakor požirek vode, pa bi potem odšla zadovoljno.

»Nimamo niti kaplje vode«, je rekel bajtar. »Vedro nam je padlo v studenec in nimam sredstev, da ga potegnem kvišku, ker sem tako reven. Evo, tukaj v čutari je še kak požirek piva. Daj, nagni, za mojo deco je itak premalo. Če popiješ vse, se jim vsaj ne bo treba prepirati, kdo bo pil. Eden si pa le ugasi žejo.«

Starka ga je zahvaljevala tisočkrat in je čutaro izpraznila.

»Ne bo ti žal, da si bil napram meni tako dober«, je rekla starka. »Za to pivo, s katerim si mi postregel, ti bom darovala star, glinast lonec.«

Pokazala mu je lonec.

Bajtar je odkimal z glavo in lonca ni hotel. »Podari ga nekomu, ki ima vanj kaj dati!«

»Le vzemi ga«, je nadaljevala starka ter mu je ponujala lonec. »Več je vreden, nego si mis-

Proda se arondirano posestvo na Hlapju št. 18 pri Sv. Jakobu v Slov. gor.: 2½ orala vinograda, 3 orala gozda, 2 orala travnika, 6 oralev njiv in sadonosnika, veliko hišo z gospod. poslopjem, s stiskalnico in vinsko posodo. Več pove: Marija Geč, Počehova št. 340, p. Maribor. 308

Cepljeno trsje, vrste: beli burgundec, dišeči traminer, silvanec, pošip, b. r. žlahtina, muškati silvanec, ranfol, b. V. rizling, cepljeno vse Götte št. 9, in več tisoč ključev in korenjakov Götte šte. 9, nudim I. Verbnjak, trtničar, Pobrežje, p. Sv. Vid pri Ptuj. 307

Hranilnica in posojilnica v Selnici ob Dravi ima svoj redni letni občni zbor z običajnim sporedom v nedeljo, 8. marca 1931, ob 8. uri zjutraj v posojilnici. V slučaju nesklepčnosti je pol ure pozneje II. občni zbor ob vsakem številu udeležencev.

292

Majer s 5 delavskimi močmi se sprejme. Naslov v upravi lista. 298

Hiersche iz Polzele in vpok. župnika Albina Slavec iz Braslovč. Spreveda se je udeležil tudi organist iz St. Pavla g. Jože Skorjanc, ki je pri mrtvaški sv. maši ginjaivo orgljal in pel. Na pokopališču se je ob odprtem grobu od pokojnika poslovil domači gospod župnik med glasnim plakanjem mnogoštevilnih pogrebcev. Podobna pogrebna slavnost je tukaj komaj vsakih 20 let. — Par dni po pogrebu nas je zapustil marljivi šolski upravitelj gospod Karol Štokelj in odšel na novo službeno mesto v Marenberg. Na njegovo mesto je prišla izvrstna učna moč v osebi gđc. Zof. Okorn. Žalibog, bolna. Le nekaj dni je z največjo požrtvovalnostjo in skrajnim samopremagovanjem vršila šolski pouk. Dne 28. m. m. je obležala v postelji. Poklicani zdravnik ji je dal edino upanje: bolnišnico. V nedeljo dne 1. februarja so jo odnesli na nosilih do okrajne ceste, kjer jo je sprejel avto in jo odpeljal v celjsko bolnišnico. Zbralo se je precej ljudi ob tej priliki v šoli, a nobeno oko ni ostalo suho. Preblagi gospodični želimo vsi iz dna srca, da bi ne le okrevala, temveč popolnoma ozdravila, da bi se zopet z novimi močmi zamogla posvetiti svojemu idealnemu poklicu! Zaenkrat je naša šola osirotela. Kdaj bo zopet oživela? Sicer imamo sedaj snežene viharje, da je pohajanje v šolo začasno nemogoče. Žalostno je bilo lansko leto, žalosten začetek letošnjega leta. Kaj nam bo le še prineslo?!

Kalobje. Malokedaj se oglasimo v »Slovenskem Gospodarju«, toda tudi tukaj se zgodi včasih kaj novega. Dne 1. t. m. je neki tat obiskal tukajšnjo župnijsko cerkev. Po službi

božji okrog poldne je smuknil v zakristijo ter izmaknil tri oltarne prte, eno ruto in tri ključke: enega od omare v zakristiji, drugega od stranskih tabernakljev, tretjega pa od kapele svetega Mihaela. Kaj je nameraval s temi ključki, je uganka. Dva ključa je potem zataknil pod cvetlični lonec na stranskem oltarju, kjer ju je drugi dan po Svečnici našel organist. Očividno ga je kdo zmotil v njegovem poslu, da ni imel časa stikati dalje, zlasti če bi bil odprl zakristijsko omaro, kjer je bilo shranjeno boljše cerkveno perilo. Tatvino je zapazil organist, ki je po popoldanski službi božji hotel pripraviti oltar za Svečnico, pa ni bilo ne prtov ne ključev. Ljudje so videli nekega sumljivega moškega, oblečenega v siv havelok, s športno kapo na glavi, ki je postopal tod okoli. Prenočeval je tu in tam ter prodajal cerkvene sveče, katere je tudi najbrž kje ukradel. Pravil pa je, da stanuje pri kapucinih v Celju. Odšel je v smeri proti Planini, orožništvo ga že zasleduje. — Drugi dogodek pa je presenetil celo faro v nedeljo dne 8. februarja. V noči med 7. in 8. februarjem se je obesil pod kozolcem Vrečkota Matija v Trski gorci mlad fant, mesarski pomočnik Slatenšek Florijan, rodом iz Špitaliča pri Kamniku, zaposlen pri Gorenjaku, mesarju v Celju. Vozil je okrog in prodajal klobase. Prejšnji dan so ga videli v gostilni Rajh v občini Dobje. Star je bil še le 21 let in bi imel letos oditi k vojakom. — Razven teh žalostnih dogodkov pa namamo beležiti tudi bolj vesele vesti. Porok je bilo letošnji predpust prvi. A pomenljivo je bilo, ko sta se pri uglednem posestniku Valentinu Janežič v Trnem poročili

dve sestri. Starejša Štefka se je poročila z vrtilim mladeničem Janezom Kukovič iz Slivnice pri Celju in ostane na rojstnem domu. Druga Marija pa gre za gospodinjo k Francetu Zupanec v Planince v domači fari. Mladima paroma želimo mnogo sreče in božjega blagoslova! — Tukajšnji fantje so si ustanovili tamburaški zbor in se pridno vežbajo na tamburice. Tako je prav. Mladina naj se zabava z lepim petjem in igranjem ter s srčno izobrazbo, ki jo dobi pri prosvetnem društvu. Naj polagoma izgine tista surovost, katere vzrok je posebno alkohol. Ob priliki se še zopet kaj oglasimo.

St. Jurij ob južni žel. Poročil se je tukajšnji mesar gospod Ivan Jazbec z gđc. Aniko Selič, posestnico v Zgornjem trgu, iz odlične Seličeve rodbine iz Slivnice pri Celju. Novoporočencema obil sreče!

Sv. Primož pri Sv. Juriju ob južni žel. Kruta smrt je začela v šentjurski okolici zopet gospodariti. Žalostno pesem so zapeli dne 31. januarja šentjurski zvonovi in pri cerkvi sv. Primoža ter naznanjali po okolici tužno vest, da nas je zapustila v 51. letu svoje starosti Marija Stojan, posestnica pri Sv. Primožu. Smrt ji je pretrgala nit življenja ter jo preselila v boljše domovino, kjer ni trpljenja in ni skrbi, kjer vse se večno veseli. Zapustila je žalujočega moža in 4 nepreskrbljene otroke. Bila je zelo skrbna gospodinja, mirnega značaja in med sosedi zelo priljubljena. Dne 2. svečana smo jo ob veliki udeležbi spremili na mirodvor k večnemu počitku. Počivaj mirno v preranem grobu! Žalujočemu možu in otro-

Cerkveno skladni odbor Sv. Urban pri Ptuj razpisuje oddajo zidarskih, tesarskih, mizarjskih in kleparskih del za zidavo nadarh. gospod. poslopja za nadarhino Sv. Urban in sicer po zmanjševalni dražbi, ki se bo vršila 26. II. 1931, četrtek, ob pol treh popoldne v župnijski pisarni Sv. Urban pri Ptuj. Pogoj, načrti, stroškovnik so na razpolago v župnijski pisarni Sv. Urban med uradnimi urami ali na dan dražbe. Cerkveno skladni odbor si pridrži pravico, oddati komur koli. — Načelnik Rašl Mihael. 289

liš. Če ga postaviš na ogenj, boš našel v njem vse, kar si želiš.

»To mora biti čarovnik v njem«, je menil bajtar s smehom. »Ne razumem, zakaj si sprejela od mene pivo, ko imaš tako lonec.«

»Res je, a nisem imela ognja«, je odgovorila starka in je odšla.

Ko je opoldne deca zagnala vik in krik, ker ni bilo kaj jesti, se je bajtar spomnil na lonec in hotel ga je preizkusiti. Če ne bo nič dobrega, ne bo niti kaj slabega. Prižgal je nekaj suhih vejic, ki jih je bil prinesel iz gozda, in vseh petnajst otrok je stalo okoli ognjišča, da vidijo, kaj bo. Tedaj je začel stari lonec na svojih treh nogah skakati po ognjišču in je zaklical: »Bežim, bežim, bežim!«

»Veliki Bog, pomagaj nam!« je rekel bajtar. »A kam hočeš bežati?«

»Bežim, bežim, bežim!« je zopet plical lonec. In vsakokrat, kadar ga je bajtar vprašal, je tako odgovoril.

»Dobro«, je rekel naposled bajtar, »hajd, v imenu božjem, teci v gospodarjev grad in nam prinesi kaj dobrega z njegove mize!«

Še ni niti prav končal in lonec je že skočil z ognjišča na tla ter ubral pot do gospodarjevega grada. Bajtar in deca kar za njim, a lonec je tekel tako brzo, da ga niso mogli dohiteti. Postali so sredi ceste in gledali za loncem. Ko so se vračali domov, je pritekel lonec za njimi. Napolnjen je bil z izvrstnimi jedmi z gospodarjeve mize. Skočil je na mizo, otroci pa so jo obstopili in strmeli.

Tedaj je rekel lonec: »Bežim, bežim, bežim!«

»Lepa ti hvala! Dosti bo za danes!« je odgovoril bajtar.

Lonec se je ustavil kakor ukopan. Potem so ga izpraznili in postavili jedila na mizo. Nato pa so se gostili kakor še nikoli v svojem življenju.

Tako so delali tudi dalje vse dni v tednu. Polagoma pa si je bajtar domislil, da ni dovolj, če ima človek samo dobro hrano. Hotel je ukazati loncu, naj bi mu prinesel še kaj drugega, kar bi potreboval. Zopet ga postavi na ogenj.

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel lonec.

»Dobro! Bodi tako prijazen in mi prinesi iz grada nekaj gospodarjevega perila. Ali najfinejše mora biti!«

Hop! Lonec je že bil zunaj in čez kratko dobo se je vrnil s svileno srajco.

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel in čakal.

»Hvala ti tudi danes«, je odgovoril bajtar. »Oh, kako lepo se mi bo podala tale srajca!«

Odslej je prinesel lonec iz grada vsak dan kaj drugega.

(Konec prihodnjic.)

Vabilo na 29. občni zbor Hranilnice in posojilnice v Gotovljah, r. z. z. n. z., ki se vrši v nedeljo dne 1. marca 1931 ob 14. uri v zadr. pisarni z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev rač. zaključka za leto 1930. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Nadomestna volitev načelstva. 5. Sprememba pravil. 6. Slučajnosti. — Načelstvo. 291

kom, kakor tudi sorodnikom in prijateljem izrekamo naše iskreno sožalje!

Smarje pri Jelšah. Duhovne vaje za moše in fante so nam oznanili za teden po prvi postni nedelji. Vodil jih bo gospod duhovni svetnik Hiersche. Želimo vsesplošno udeležbo vseh stanov in vsake starosti iz obeh občin cele fars. Tako prednjačijo naši mošeje in fante v obhajanju postnega časa in v pripravi na Veliko noč, kakor so naše žene sebi in drugim pot pripravljale za pretekli Božič s svojimi duhovnimi vajami pod ravno istim spretnim vodstvom. — Za načelnika našega cerkvenega konkurenčnega odbora je bil izvoljen vrli kmet v Močlah in skrben gospodar cerkve sv. Lovrenca Jurij Gajšek. Večletni dosedanja načelnik, gostilničar in posestnik Miha Skale se je namreč tej odgovornosti službi prostovoljno odpovedal. Naša dekanjsko-romarska cerkev Marijinega vnebovzvetja ga hvali in mu ohrani vedno hvaležni spomin za njegovo veliko skrb in umetnostno udejstvovanje pri popolni obnovi njene notranjosti in zunanosti. Bog daj tudi nasledniku trdno voljo in veliko uspeha!

Smarje pri Jelšah. Dne 12. februarja popoldne ob štirih je padel Anton Zoher, hlapec pri našem cerkvenem ključarju Jožefu Strašek, po domače Ponkovski, tako nesrečno iz višine, da je vsled pretresa možgan takoj umrl. Priden je bil, zato ga bodo težko pogrešali. Nam pa govori: Bodite pripravljeni! — Nagle in nepredvidene smrti reši nas, o Gospod!

Lože pri Rimskih toplicah. Tukaj sta obhajala srebrno poroko v krogu osmih otrok, prijateljev ter zancev zakonska Martin in Helena Hochkraut. Še na mnoga leta!

Marija Gradec pri Laškem. Porok je bilo v tej občini zadnje čase nenavadno število. Vidi se, da so nekateri se več let pripravljali in so seveda ti najboljše zadeli. Med drugimi se je poročil g. Anton Teršek, posestnik in gostilničar v Harju, iz znane narodne hiše Martinšekove v Harju, z gđc. Marijo Knez iz znane hiše Karola Knez, posestnika in živinskega trgovca v Marija Gradcu. — Naredba finančnega ministra št. 93.820 od 18. 12. 1930 bo tudi v tej občini marsikateremu dobro storila ter očeta, kateri je imel kedaj naenkrat 9 devet živih otrok v hiši, oprostila plačevanja davkov. Takih družin je v tej občini 30.

Globoko pri Brežicah. Prav veselo razpoloženje je vladalo v pondeljek dne 9. februarja pri Preskarjevih, po domače pri Knezovih. V lepo okrašenih prostorih so se zbrali vsi najboljši prijatelji te vzgledne hiše na svatbi sina Antona, ki si je zbral za svojo življenjsko družico gđc. Anico Wimpolšek iz Sromelj, sestro notarja v Kostanjevici, g. Jožefa Wimpolšek. Preskarjev pristni slovenski kmetijski dom je bil vedno naročnik samo katoliških časopisov, kar je za naše Globoko skoroda posebnost. Skrbno ga je vodil skozi 40 let stari Anton, sedaj pa prepušča vodstvo svojemu sinu istega imena. ob priliki te »ohceti« je na vzpodbudo veleposestnika gospoda Gregorevčiča vesela svatovska družba darovala za novo mariborsko bogoslovnico 132 Din. Novoporočnemu paru želimo obilo sreče!

Pišec. 15 presrečnih parov je bilo v predpostnem času poročenih. Posebno gniljivo je bilo, ko sta stala pred poročnim oltarjem dva brata iz ugledne Ogorevčeve in dve sestrji iz Zupančičeve obitelji. Na tej veseli Ogorevčev-Cvetko-Zupančičevi gostiji se je nabralo 100 Din za novo bogoslovnico v Mariboru. Dobrim svatom prisrčno zahvalo, mladim, novoporo-

čenim parom pa naše iskrene čestitke in vse najboljše od dobrotnega Boga!

Polzela. Na splošno željo občinstva se ponovi »Deseti brate« v nedeljo dne 22. februarja v dvorani pri Cizeju. Na to opozarjamo vse tiste, katerim se zadnja nedeljo vsled vremen- skih razmer ni bilo mogoče udeležiti prireditve. Vstopnina običajna. Začetek ob treh popoldan. Vabljeni vsi! — Odbor.

Gornja Ponikva — Savinjska dolina. Okoli 175 posestnikov iz Savinjske doline in drugih krajev ima gozde v gozdni župniji Gornja Ponikva. Cerkevno konkurenčni odbor na G. Ponikvi je poslal vsem plačilne naloge, da naj plačajo do 1. II. 1931 gotove svote. Razen treh slučajev so samo malenkostne svote. Večina je že plačala. Kateri še niso plačali, se opozarjajo, naj takoj plačajo, ker bi jih drugače meseca marca tirjalo sresko načelstvo v Celju. To bi bilo pa združeno z mnogimi nepotrebnimi stroški. Isto velja tudi za tiste farane na Gornji Ponikvi, ki še niso plačali na nje pripadajočih prispevkov.

Novice.

Spremembe v vladi. Dosedanji pravosodni minister dr. Sršič je imenovan za namestnika predsednika vlade. Novi pravosodni minister je Dimitrij V. Ljotič, advokat v Smederevu. Odstopili so ministri dr. Frangeš, dr. Švelj (doslej ministra brez posebnega ministrstva) in gradbeni minister dr. Trifunovič. Novi gradbeni minister je postal dr. Kosta Kumanudi.

Špansko vlado sestavi Sanchez Guerra, bivši volitelj konservativcev, ki bo razpisal v treh mesecih volitve za ustavotvorno skupščino.

Smrt narodnega prekmurskega č. g. župnika in dekana. Dne 13. februarja je umrl znani narodni župnik v Bogojini in dekan v Dolnji Lendavi g. Ivan Baša. Slava njegovemu spomine!

Uboj. V nedeljo dne 15. februarja je bil zaklan pri Št. Lovrencu na Pohorju v fantovskem prepiru Mirko Brezočnik.

UČENKA SE SPREJME

v Mariboru v papirno trgovino. Lastno ročno pisane prošnje se naj vložijo na upravo lista »Slovenski Gospodar«.

Mlin in žaga z lepim posestvom, hiša s 4 sobami, velika gospodarska poslopja ter 10 oralov prvovrstnega zemljišča, vse v najboljšem stanu, v lepi legi blizu kolodvora, cerkve in šole se radi družinskih razmer takoj proda. Natančneje pove Franc Petelinc v Slovenjgradu. 311

V soboto dne 21. t. m. prodaja postelj, omar, stolov, podglavnikov, pernic, posode, obtele in perila. Maribor, Orožnova ulica 1. 312

Dve revolverski bitki.

V glavnem mestu južnoameriške države Argentine v Buenos Airesu sta se doigrali zadnje dni med zločinci in policijo dve bitki. V teh bitkah so padle 4 osebe, 15 jih je bilo težje ter lažje ranjenih.

V najbolj prometni ulici omenjenega mesta je prepoznala policija groznega tolovajskega glavarja v osebi Severina de Giovanni. Ko so ga hoteli stražniki zgrabit, je potegnil iz žepa dve brzostrelni pištoli in obsul policijo s strelji.

Nekaj se jih je zgrudilo pod streli in pet mimoidočih potnikov je bilo ranjenih od krogel. V nepopisnem strahu so se zatekli ljudje v lope bližnjih hiš. Celi promet je obstal na mah. Policija je odgovarjala na tolovajeve strele iz krita.

Še le nato, ko je pošla banditu municija, je bil premagan in prepeljan zvezan na policijski urad. Pri zaslišanju je izdal skrivališča svojih pomagačev, med katerimi so bili že dolgo časa zasledovani zločinci. Giovanni je izdal svoje tovariše radi tega, ker so ga pustili v trenutkih največje nevarnosti na cedilu.

Dober dan po aretaciji poglavarja se je lotila policija izpraznitve tolovajskih glavnih gnezd. Roparji pa, ki so bili obveščeni o nakanah policije, so sprejeli bližajoče se stražnike s točo krogel. Še le s pomočjo plinskih bomb so se polastili stražniki roparske trdnjave.

Število umorov, roparskih napadov, vlomov ter najbolj drznih tatvin se je bilo po argentinski prestolici tako razpaslo, da je že bila tukaj javna varnost ravno tako pod ničlo, kakor je v Čikagi.

Giovanni in tovariši bodo po prekem sodu obsojeni na smrt.

★

Skok iz letala.

Oprema skakalca.

Oprema skakalca s pomočjo padala obstoji iz: tesno zvezanih čevljev, močnega pasu, vrvi in majhnega zavojca. Zavoj zglada kakor kak nahrbtnik, v njem je zvito padalo, ki meri razprostrto v premeru 50 metrov. Skakalec si pritrdi padalo z dvema jeklenima karabinerjema za pas zadaj za hrbtnom. Na zloženo padalo je pritrjen motvoz, kojega drugi del se priveže neposredno pred skokom iz aeroplana na kavelj ali drog letala. Skakaču ni treba storiti drugega, nego da se poda v višini 2000 m iz letala z opisano opremo na hrbtnu. Ko je pritrtil eden konec padala s pomočjo motvoza na aeroplan, skoči v globočino in teža njegovega telesa potegne iz nahrbtnika za motvoz padalo, ki se kmalu razprostre radi odpora zraka. Motvoz, za katerega je bilo padalo privezano za aeroplan, se odtrga in nato se bliža skakalec prav počasi ter polagoma materi zemlji.

Skok iz višine 1000 m je precej tvegan, ker ima padalo premalo časa, da bi se razpelo. Navadno pade skakač iz aeroplana proti zemlji 30—40, največ 100 m, da se padalo razprostre. Nevarno je skok iz višine nad 3000 m, ker je tamkaj zrak še r. dkejši in odpor napram padalu zato manjši.

Skok iz gorečega letala.

Znan nemški skakač pripoveduje iz svoje prakse to-le: »Ko sem se učil vožnje v aeroplanu ob obali severne Nemčije, sem videl prvič skoke s pomočjo padala. Takoj sem bil ves vnet za ta novi šport in nisem dal miru, dokler nisem prejel dovoljenja za prvi skok. Ko sem se pogel prvič iz letala proti